

θέντος ήμεροιογίου «Θήρα—Αμοργός» 1933 τοῦ κ. Μιχ. Ζώρζου, διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «Θηραϊκή», καταχωρηθὲν παρ' ἐμοῦ, ἀναφέομεν μόνον ὅτι διὰ τοῦ οὐτοῦ ἔχοντος σιμευσεν ὡς καθολικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς Θήρας ἀπὸ τοῦ 1100—1860 καὶ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροθέου Βενετσάνου ἐκ Πύργου Καλλίστης.

“Ηδη ἀπὸ τὸ ἔτος 1592 καὶ ἐντεῦθεν, γνωρίζομεν τοὺς δλους ἐπισκόπους Θήρας μετὰ τῆς σχετικῆς καὶ γνωστῆς βιογραφίας αὐτῶν καὶ οἱ δόποι εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Πρώτος ἀρχιεπίσκοπος ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρῶτος τυγχάνει γνωστὸς ἀρχιεπίσκοπος Σαντορίνης Ίωακείμ καλούμενος ἀπὸ τὸ ἔτος 1592, δστις καὶ κατώκησεν εἰς τὸ καινούργιο καστέλλη Πύργου Καλλίστης. Ἐν ἔτει δὲ 1606 μηνὸς Ἰουνίου δευτέρου, ἐνεκά τῶν χρεῶν πρὸς τὴν μεγάλην ἐκκλησίᾳ τῆς ἐπ' ὄχιας αὐτοῦ παρηγήθη αὐτῇ, ἐκ τούτου δηλοῦται ὅτι πρὸ μακροῦ χρόνου ὑφίστατο ἡ ἀρχιεπίσκοπη Σαντορίνης περιελθοῦσα καὶ εἰς χρέη.

Δεύτερος ἀρχιεπίσκοπος ΙΩΣΗΦ

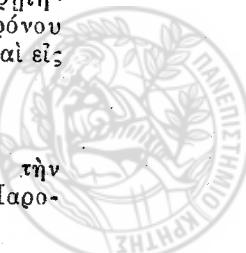
Τῷ αὐτῷ ἔτει 1606 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ διεδέξατο τὴν ἀρχιεπίσκοπήν κατ' ἐπίδοσιν δι πρώτην μητροπολίτης Παροναΐας Ἰωσήφ.

Τρίτος ἀρχιεπίσκοπος ΓΑΒΡΙΗΛ

Πιθανῶς διεδέξατο τὴν ἀρχιεπίσκοπήν ἐν ἔτει 1614 μηνὶ Ἰουνίῳ, ἀπὸ τῆς ιῆσου διε ἐγένετο τὸ γράμμα τῆς διανομῆς τῶν ὑποστάσεων τοῦ καθολικοῦ τῆς ἀρχιεπίσκοπῆς Σαντορίνης μεταὶ τῶν δύο κοινῶν μνημονευόμενος ἐν αὐτῷ.

Τέταρτος ἀρχιεπίσκοπος ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Διεδέξατο τὴν ἀρχιεπίσκοπήν ἐν ἔτει 1616, μηνὶ Ἰουνίῳ, παραγενόμενος εἰς Σαντορίνην συνυπέγραψε μετὰ τοῦ Φράγκου ἐπισκόπου Σαντορίνης καὶ τῶν κοινῶν Ἐλλήνων καὶ κατολίκων Θηραίων τὸ γράμμα τῆς διανομῆς τῶν ὑποστάσεων τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Γωνιᾶς ὃς δηλοῦται ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος γράμματος. Τὰ δὲ εἰρημένα κοινά

ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ναοῦ παρεχόμεναν τῷ Μελετίῳ ἐκατὸν τετρακόσια ἐνεκά τῶν χρεῶν τῆς ἀρχιεπίσκοπῆς.

Πέμπτος ἀρχιεπίσκοπος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Πιθανῶς διεδέξατο τὴν ἀρχιεπίσκοπήν, δικιὴν Ἰουνίῳ τοῦ ἔτους 1623, μετετέθη εἰς τὴν ἀρχιεπίσκοπήν Μήλου.

“Εκτος ἀρχιεπίσκοπος ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Διεδέξατο τὸν εἰς τὴν ἀρχιεπίσκοπήν Μήλου μετατεθέντα Γερμανόν, τῷ αὐτῷ ἔτει 1623 μηνὸς Ἰουνίου πέντε καὶ δεκάτῳ.

“Εβδοματος ἀρχιεπίσκοπος ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Διεδέξατο τὸν Θεόφιλον, δ; ἀπέθανεν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, ἐξ ἀφίερωτινοῦ γράμματος τοῦ Φιλοθέου τοῦ ἔτους 1632, μηνὸς μαρτίου πέμπτη καὶ εἰκοστῇ ἀγροῦ τινος εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Χοζοβιώσισης, δικιὴν ἀφιέρωσεν ἡ κουνιάδα αὐτοῦ κερά Ργιοῦσα ἐν Θήρᾳ, δηλοῦται δικιὴν Φιλόθεος ὁ ἀνὴρ Θηραῖος, ἀπέθανεν δ' ἔτει 1653.

“Ογδοος ἀρχιεπίσκοπος ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

Ἐν ἔτει 1653 μηνὶ δεκεμβρίῳ διεδέξατο τὸν Φιλόθεον καὶ μηνὶ Ἰανουαρίῳ τοῦ ἔτους 1654, ὑπεσχέθη διὰ γράμματος νὰ ἀποδῷ τῇ μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ τὴν θητείαν τῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας καὶ τὴν ἀποστολὴν εἰς αὐτὴν τῶν κατολίκων τῆς οὖσίας τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπίσκοπου Φιλοθέου. Ο Παρθένιος οὗτος ἐπεσκέψατο ἐν ἔτει 1667 ἐν Μήλῳ μετὰ τῶν ἀλλων ἕραρχῶν τῶν Κυκλαδῶν νήσων τὸν νέον ναύαρχον τῶν Βενετῶν Φραγκεσκον Μοροζίνην. Καὶ οὗτος δ ἀρχιεπίσκοπος Παρθένιος τυγχάνει ἀνὴρ Θηραῖος καὶ κτήτωρ τοῦ ιεροῦ Ναοῦ ἀγίου Ἀντιπάτας ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Γωνιᾶς.

“Ενατος ἀρχιεπίσκοπος ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

‘Ανὴρ Ἀντιπάτιος, ὃς σημειοῦται περὶ αὐτοῦ δικιὸν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ ἀπὸ Προύσσης τοῦ δικιού Πατριαρχεύσαντος (1688-1689-1693). «Ἐπὶ τῆς τούτου